

Václav Prokůpek: USA nejsou připraveny na válku velmocí

 infokurýr.cz/n/2023/12/10/vaclav-prokupek-usa-nejsou-pripraveny-na-vaiku-velmoci

kurýr

10. prosince 2023

Proč se USA, respektive jejich současná vládnoucí administrativa „Demokrata“ Joe Bidena tak bojí jiných světových velmocí. Odpověď dala nedávná analýza CIA, z níž část unikla do New York Times.

Poučení z Ukrajiny a nyní z pásma Gazy a Palestiny je, že USA a jejich spojenci musí přehodnotit, jak jsou jejich armády budovány. Nedávný projev prezidenta Spojených států Joea Bidena v „Oválné pracovně“ znamenal klíčový moment v prohlubující se konkurenci mezi Amerikou a jejími spojenci na jedné straně a osou zemí srůstajících kolem Ruska, Číny, Íránu a Severní Koreje na straně druhé.

Projev Bidena účinně sloučil válku na Ukrajině a širší válku na Blízkém východě do dvou dějišť stejného konfliktu. A pokud by nyní zaútočil i Hizballáh, představuje to pro USA a jejich spojence výrazně rozšířené dějiště a bojiště, které opět zatíží vojenské zdroje rozpočtu Spojených států, který není zrovna v dobré kondici. Zároveň se zdá, že Tchaj-wan se ještě pravděpodobněji objeví jako třetí sféra konfliktu v příštích několika letech – nebo možná ještě dříve. A Peking posiluje svou armádu ve velkém – námořnictvo lidové osvobozené armády Číny je již početně silnější než americké námořnictvo, zatímco jeho pozemní síly a jaderné síly rostou tempem.

Mezitím, bez ohledu na to, jak dlouho bude válka na Ukrajině trvat, je Rusko zaneprázdněno rozšiřováním výroby obrněných jednotek – včetně obnovy poškozeného vybavení z bojiště – a přitom provozuje válečný výrobní systém doma. Moskva ukázala, že je schopna boje a zároveň mobilizace s cílem rozšířit své řady na 1,5 milionu vojáků ve zbrani. Jednoduše řečeno, američtí protivníci jsou na válku velmocí

připraveni. A přesto ve Washingtonu debaty o národní bezpečnosti jen zřídka začínají základním uznáním, že Čína a Rusko budují své armády, aby neodradily, ale aby útočily. To by nyní mělo být výchozím bodem každé konverzace o výdajích na obranu USA a spojenců.

Masivní výdaje na zbraně a munici na Ukrajině by měly být budíček. A USA se musí začít ptát, zda jejich model dobrovolných sil dokáže generovat vojenské schopnosti, které potřebuje – zejména pokud jde o vycvičené zálohy. Ale to není jen problém USA – model profesionálních dobrovolnických sil se stal dominantním na celém Západě. A vzhledem k nové realitě, se kterou se v Evropě a Asii potýkáme, je čas se zamyslet. Musíme uznat, že současný počet mužů a žen v uniformách prostě nestačí. Západní armády, námořnictvo a letectvo jsou prostě příliš malé na to, aby reagovaly jak na konflikt v Atlantiku, tak na boje v Tichomoří – ve dvou propojených „vojenských divadlech“, která určují výsledek jakéhokoli budoucího globálního konfliktu.

Jak Čína, tak Rusko změnili představu USA, že mírová soutěž se bude odehrávat v globalizovaném ekonomickém rámci, a Washington se musí probudit do nové reality. USA se tak musí posunout za své současné praxe o „obraně řádu založeného na pravidlech“ a sdělit veřejnosti, co je skutečně v sázce. Musí přestat mluvit o „velké mocenské soutěži“ a místo toho se ptát, jak by vlastně vypadalo „vítězství“ v tomto konfliktu mezi USA na straně jedné a Ruskem a Čínou na straně druhé; jak by vypadala geostrategická mapa upřednostňující její zájmy a zájmy spojenců USA.

USA se také musí rozhodnout, které geopolitické uzly jsou zásadní pro jejich vnitřní bezpečnost a pokračující prosperitu jejich občanů. Potřebuje vrátit priority národní bezpečnosti zpět do rozhodování v oblasti hospodářské politiky a znovu se naučit to, co věděly předchozí generace a na co za posledních třicet let zapomněli. Z Ukrajiny a nyní z Gazy se musí snad nové vedení USA (po Bidenovi) poučit v tom smyslu, že USA a jejich spojenci musí přehodnotit, jak jsou jejich armády budovány, aby existovala cesta vpřed k nasazení velké síly s potřebnou masou – pokud by to národní stav nouze vyžadoval.

Jisté je jedno, USA nyní podle zprávy CIA nejsou na válku velmocí připraveny, a tak dávají peníze do zkorumpovaného ukrajinského prostředí i do Gazy, kde peníze kdysi končily na účtech manželky Jásira Arafata a nyní končí všude možně, jen ne u lidí trpících hladem a nedostatkem vody. Ostatně ve zprávě CIA se doslova cituje: „Dávat peníze Ukrajině a jakési pofiderní palestinské samosprávě je zoufalost. Z toho plyne, že USA nejsou, na rozdíl od jiných hegemonů, připraveny na válku velmocí!“

Václav Prokúpek